

henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) udtalte. Naar der tales om den rette Betydning af Udtrykket „det overveiende Antal“, saa er det naturligtvis ikke det overveiende Antal af Sognet alene, men det er det overveiende Antal af den Menighed, som slutter sig til en vis bestemt Præst, baade i det Sogn, hvortil han hører, og i de andre Sogne. Jeg troer derfor ikke, at denne Redaction vil foraarsage saamange Vanskeligheder. Jeg er endog overbevist om, at naar der blot er to fattige Familier, der ønske deres Børn confirmerede om Efteraaret, saa vil Majoriteteten af Sognebeboerne forlange det.

Premierministeren: Ja; jeg kan ikke fravige den Mening; jeg har udtalt i Landsthinget, at jeg for mit Vedkommende foretrækker Lovforslaget i den foreliggende Form frem for en saadan, hvorefter det skulde indeholde en aldeles ubetinget Forfrist om, at der skal holdes Confirmation selv for et enkelt Barn, saaledes som det her sidst var vedtaget, ligesom jeg heller ikke kan finde mig foranlediget til at gaae ind paa en Discussion derom, naar det ligger for, at man fra alle Sider vil have Loven ud. Det kan ikke være min Sag, især da jeg ikke møder paa mit eget Ministeriums Begne, at indlade mig paa en Discussion om de fremdragne theologiske Materier. Smidertid skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at der i det andet Thing fra det theologiske Standpunkt er reist Indvendinger mod den her udtalte Anskuelse, hvorpaa jeg ikke har hørt et eneste Svår, og en Discussion fører ikke til Noget, naar man ikke vil gaae ind paa Modstandernes Indvendinger, men bliver ved at gjentage sine egne tidligere Uttringer. Naar der her idag er yttret, at Lovforslaget kunde fremkalde Strid og Splid, saa maa jeg dog bemærke, at intet Liv nogetsteds kan finde Sted uden en vis Bevægelse, og at en total Enighed ofte falder sammen med Dødsfthed og Ligeegyldighed.

Der er iøvrigt forelagt mig et Par Spørgsmaal, som jeg paa Kultusministerens Begne med Sikkerhed troer at kunne besvare. Naar der saaledes er spurgt om Meningen af Ud-

trykkene: „det overveiende Antal“ — ikke „et“ overveiende Antal —, saa mener jeg, at der ved aabenbart maa menes Pluraliteten; naar der er 30 og 31 Stemmer, og man spørger om, hvad er „det overveiende Antal“, saa er det de 31 Stemmer; kun naar der er lige Stemmer, er der intet overveiende Antal, og da er Beslutningen ikke forbindende. Der er dernæst spurgt om Beslutningens Varighed; derpaa kan jeg svare det Samme, som den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Hass), nemlig, at, naar Beslutningen bliver taget i almindelighed, saa gjælder den, indtil der bliver et overveiende Antal Stemmer for at forandre den. Iøvrigt kan der Intet være til Hindre for, at Beslutningen tages for et enkelt Aar eller visse Aar. Naar, som sagt, Beslutningen tages i sin Almindelighed, maa den blive ved at gjælde, indtil der kommer en Pluralitet, som vil have den forandret, og det forekommer mig at være en ganske simpel Følge af Forholdets Natur, saaledes som allerede bemærket af den nævnte ærede Rigsdagsmand.

Da Ingen mere begjærede Ordet, sattes Lovforslaget, efterat være oplæst, under Afstemning og vedtoges med 72 Stemmer.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var: Eventuelt 3die Behandling af Forslag til Lov om Sognebaandets Løsning, men da den regulativmæssige Frist mellem 2den og 3die Behandling ikke var forløben, sattes denne Afviselse fra Forretningsordenen under Afstemning og billigedes med 78 Stemmer.

Man gif saaledes over til 3die Behandling af Forslag til Lov om Sognebaandets Løsning (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 705).

Intet Endringsforslag var fremkommet; Loven i sin Heelhed sattes under Forhandling.

Møller: Da denne Sag første Gang var under Forhandling, yttrede den ærede Rigsdagsmand for Veile (Hammerich), at, uagtet han erkjendte, at Forholdet mellem Præst